

XXIX.

B e t æ n k n i n g

over

Forflag til Lov om Forandring i Lov om Klasselotteriets Ordning og Forbud mod andet Lottospil m. m. af 6te Marts 1869 § 2.

(Udgiven af Folkethingets Finantsudvalg den 3die April 1884.)

Lotteriloven af 6te Marts 1869 § 2 hjemler Regjeringen Ret til at tilstaa Bevilling til:

1) Lotterier i udelukkende veldædige Diemed og med indskrænket Affætningskreds, saasom til en By eller et Amt;

2) Lotterier, der ere forbundne med andre Foretagender og kun fremtræde som Middel til disses Befordring;

3) Tombolaer, naar særegne Omstændigheder tale derfor.

Under den anden af disse tre Kategorier henhøre Industrielotterierne. At affætte disse maa betragtes som Lovforflagets nærmeste Diemed, og Udvalgets Flertal maa, af de i Anmærkningerne til Lovforlaget anførte Grunde, være entigt med Regjeringen om Unskeligheden heraf. Saavidt man kan se, vil det nævnte Diemed dog ikke fuldstændig naas ved den foreslaede Affættelse af § 1, hvorefter det af de omhandlede Lotterier kun skal være Regjeringen forment at meddele Bevilling til Lotterier med uindskrænket Affætningskreds. Et Par af de nu bestaaende Lotterier ere nemlig indskrænkede til at kolliderge i paagældende Stift eller Provinds, og disse ville derfor ikke rammes af Lovens

Forbud. Lovens Vedtagelse i denne Skikkelse kunde maaste endog føre til, at der opstod en hel Række Industrielotterier med indskrænket i Stedet for de nuværende med uindskrænket Affætningskreds, hvorved Ondet snarere vilde blive større end mindre. Overhovedet kan det forudses, at Ophævelse af de nuværende Industrielotterier vil fremfalde en Bestræbelse efter at udfinde andre Former for Lottospil, der ikke rammes af Lovens Forbud, og at navnlig Lotterier af den første af de tre ovennævnte Kategorier, til hvilke der hidtil ikke har været givet Bevilling, ville komme i Brug. Derjom saadanne Lotterier blive fortløbende, maa, trods deres „udelukkende veldædige Diemed“, i det Væsentlige de samme Ulemper antages at ville klæbe ved dem, som i Anmærkningerne ere opregnede med Hensyn til de nu almindelige Lotterier. Naar de derimod kun bestaa af en enkelt Vortlodning, synes der ikke at kunne være Betænelighed ved at tillade dem. Hvad endelig Tombolaer angaar, da ser man af efterstaaende Skrivelse, at Bevilling til saadanne er meddelt „i særdeles talrige Tilfælde“, skjøndt dette ifølge Loven af 1869 kun er tilladt, „naar særegne Om-